

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Sîli,
în cauza civilă la cererea înaintată de Irina Sîli către Vasile Sîli cu privire la
desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de
întreținere, și cererea reconvențională înaintată de Vasile Sîli către Irina Sîli cu
privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea
pensiei de întreținere,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis parțial apelul declarat de Irina Sîli, fiind modificată hotărârea din 07
martie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 08 iunie 2017, Irina Sîli a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Vasile Sîli cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului
minor și încasarea pensiei alimentare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a încheiat căsătoria cu Vasile Sîli
la 02 iunie 2006, căsătoria fiind trecută în registrul de stare civilă cu nr. 08 la
aceeași dată, fapt atestat prin certificatul de căsătorie nr. XXXXXXXXXXXXX,
eliberat de Primăria com. Micleușeni. În această căsătorie, la XXXXXXXXXXXXX,
s-a născut copilul XXXXXXXXXXXXX, care în prezent locuiește cu reclamanta și se
află la întreținerea, grija și educația ei.

Conviețuirea sa cu Vasile Sîli a eșuat, în ultimii ani în relațiile dintre ei s-a
creat o atmosferă insuportabilă de neînțelegeri și certuri frecvente, infidelitate
conjugală din partea pârâtului, ceea ce a dus la imposibilitatea conviețuirii în acest
cuplu.

Totodată, reclamanta a accentuat că soții locuiesc separat de mai mult timp. La
moment, reieșind din situația creată între ei, conștientizează că nu își mai dorește
menținerea acestei familii și consideră necesară desfacerea căsătoriei, fără
acordarea unui termen de împăcare, iar domiciliul minorei să fie stabilit cu
reclamanta, cu încasarea de la Vasile Sîli a pensiei de întreținere a copilului minor

până la atingerea vârstei de 18 ani în cuantum fix 2000 lei lunar, din motiv că pârâtul nu dispune de salariu și alte venituri oficiale sau înregistrate.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată depusă, Irina Sîli a solicitat: a desface căsătoria dintre Irina Sîli și Vasile Sîli, înregistrată la Primăria com. Micleușeni la 02 iunie 2006; a stabili domiciliul minorei XXXXXXXXXXXX, a.n. XXXXXXXXXXXX, cu reclamanta Irina Sîli; a încasa de la Vasile Sîli în beneficiul Irinei Sîli pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXXXXXXXXX în cuantum de 2000 lei; a încasa de la pârât în folosul reclamantei toate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu procesul de judecată.

La 30 ianuarie 2018, Vasile Sîli, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Liliana Panuș, a înaintat cerere reconvențională, prin care a solicitat să fie desfăcută căsătoria înregistrată la 02 iunie 2006 sub nr. 08 la Primăria com. Micleușeni, Strășeni, încheiată între Vasile Sîli și Irina Sîli; să fie stabilit domiciliul copilului minor XXXXXXXXXXXX cu pârâta Irina Sîli; să fie încasată pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXXXXXXXXX în mărime fixă de 1000 lei, conform statisticii. Totodată a solicitat admiterea integrală a acțiunii reconvenționale și să fie partajată averea dobândită în timpul căsătoriei între Vasile Sîli și Irina Sîli și anume suma de 8285 euro și 810 USD, revenindu-i fiecăruia a câte 4 142,5 euro și 405 USD, conform legii.

Prin acțiunea reconvențională depusă, Vasile Sîli a specificat că din anul 2014, cu acordul soției, a plecat la muncă peste hotarele țării pentru prosperarea și întreținerea familiei sale. Pe parcursul acestui timp i-a transferat pârâtei suma de peste 20 000 euro și USD, bani pentru achitarea datoriilor, întreținerea fiicei, pentru bunăstarea familiei, etc. A precizat că ultimul transfer l-a efectuat în ianuarie 2017, a transmis permanent colete cu cadouri, dulciuri, haine, etc, până în iunie 2017. Din suma transferată pentru familie, 10 685 euro și 810 USD - proprietate comună în devălmășie, Vasile Sîli consideră că 2 400 euro au fost pentru întreținerea copilului lor minor, iar restul sumei de 8 285 euro și 810 USD sunt banii familiei Sîli, la care are și el dreptul.

Suplimentar, Vasile Sîli a indicat că la moment are probleme financiare, este în căutarea unei munci, pleacă în Israel ca să-și perfecteze actele și urmează să se reîntoarcă în țară.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost dispusă separarea într-un proces aparte solicitarea lui Vasile Sîli din cererea reconvențională cu privire la partajul averii.

Prin hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Irina Sîli către Vasile Sîli și acțiunea reconvențională a lui Vasile Sîli către Irina Sîli cu privire desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Vasile Sîli și Irina Sîli, înregistrată la 02 iunie 2006 de către Primăria com. Micleușeni, raionul Strășeni; s-a stabilit domiciliul copilului minor, XXXXXXXXXXXX, împreună cu mama, Irina Sîli; s-a încasat de la Vasile Sîli în beneficiul Irinei Sîli pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXXXXXXXXX, în mărime de 1050 lei lunar, începând cu data de 08 iunie 2017 până la atingerea majoratului; s-a încasat de la Vasile Sîli în contul statului taxa de stat în mărime de 378 lei pentru stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor; s-au încasat de la Vasile Sîli în beneficiul Irinei Sîli cheltuielile de

judecată legate de achitarea serviciilor juridice în mărime de 2500 lei, de achitarea taxei de stat în mărime de 140 lei; taxa de stat, în mărime de 1000% de unități convenționale stabilită la momentul înregistrării divorțului, s-a hotărât de a o încasa în părți egale câte 500% de unități convenționale de la Vasile Sîli și Irina Sîli; în rest s-au respins pretențiile.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis parțial apelul declarat de Irina Sîli, fiind modificată hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în partea încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor, cu majorarea sumei încasate cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor de la 1050 lei până la 2000 (două mii) lei, în rest fiind menținută hotărârea.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 2 din Legea cu privire la minimul de existență nr. 152 din 05 iulie 2012, potrivit cărora minim de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului. Totodată art. 3 al aceleiași legi prevede că mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației și mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Față de cele enunțate, instanța de apel a conchis că minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc., activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

Suplimentar, Curtea de Apel Chișinău a menționat că Vasile Sîli este plecat la muncă peste hotarele țării din 2014, prin urmare are posibilități financiare mai mari de a contribui la întreținerea fiicei sale, decât minimul de existență stabilit în țara noastră. Din această perspectivă, instanța de apel a conchis că stabilirea pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXXXXXXXXXXXX, în mărime de 2000 lei lunar, este una rațională și proporțională cheltuielilor pentru întreținerea unui copil minor.

La 26 octombrie 2018, Vasile Sîli a contestat cu recurs decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 07 martie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Potrivit recurentului, decizia instanței de apel este inechitabilă și îi încalcă drepturile, deoarece ambii părinți au obligația de a-și întreține copiii, iar reieșind din mărimea minimului de existență stabilită, prima instanță a încasat de la el un quantum echitabil al pensiei de întreținere a copilului minor.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul

declarat de Vasile Sîli este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 septembrie 2018, fiind expediată participanților la proces la 26 octombrie 2018 (f.d. 175), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 26 octombrie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului

strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Vasile Sîli.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Sîli.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Nicolae Craiu